

Take 7 Vonne van der Meer

Afwezig: Janny, Wil en Annelies

Wat vonden wij ervan:

Thea: leuk boek, leuk gegeven, leuk gezellig boek.

Paulien: aardig vakantieboek, leuk over de streek te lezen.

Ariana: een knap geschreven verhaal, een beetje onwaarschijnlijk.

Nelleke: één grote tegenvaller.

Marné: leuk onderwerp, geen spanning, verwarrend dat de schrijfster gelijktijdig de hoofdpersoon is.

Gerda: een aardig boek, onwaarschijnlijk naïef.

Ria: ogenschijnlijk een simpel verhaal, maar uiteindelijk toch een diepere inhoud. Geweldig, prachtig geschreven boek.

Wil: prettig leesbaar boek, warm geschreven maar het verhaal sprak me niet aan. Het verhaal zou gaan over aandacht, liefde en overgave. Dat heb ik helaas niet kunnen ontdekken.

Annelies: wat een heerlijk positief boekje! Was bang dat het slecht zou aflopen, maar de ontwikkeling ging juist de andere kant op en liet daardoor een heerlijk opgewekt gevoel na!

Vonne van der Meer, 1952 is een nederlandse schrijfster van romans en toneelstukken. Jongste uit een gezin van drie kinderen. Een jaar naar de V.S. Volgde regie-opleiding aan de Amsterdamse Theaterschool. Regisseerde 20 jaar uiteenlopende gezelschappen. In 1996 ging haar toneelstuk: “Weiger nooit een dans” in première.

1985: Verhalenbundel: Het limonadegevoel en andere verhalen.

1999: Eilandgasten

Daarvóór en daarna veel andere boeken (Google).

Literaire prijzen:

1985 Gerritjan Lubberhuizenprijs

2000 Spaanprijs

Zij bekeerde zich in 1994 tot het katholieke geloof en enige tijd later haar echtgenoot, Willem-Jan Otten (eveneens schrijver) ook.

Samenvatting Take 7 Vonne van der Meer

Lars, een eeuwige student, werkzaam achter een bar vertrekt uit verveling naar Torremolinos. Hij komt bij toeval in het dorpje Calderón. Eens een toeristische plaats met een prachtig zwavelbad. Nu een vergeten dorp door wegomlegging, verwaarloosd, en slaperige inwoners. Wanneer Lars al wandelend foto's maakt, ontmoet hij een vrouw die hem vraagt of hij dit voor zijn werk doet. Waarschijnlijk vanwege de tas die hij draagt met de opdruk: Cinetotale. Daarmee wordt hem bij wijze van spreken zijn verhaal in de mond gelegd. Hij zegt eigenaar te zijn van een grote filmproductie en hij is van plan Calderón te filmen. Julia heeft zo haar twijfels. Het dorp echter gelooft heilig: ze willen het geloven. Zo ook de burgemeester. Het hele dorp komt in beweging: huizen worden gewit, het zwavelbad opgefrist. En Lars'

zijn jongensdroom naar succes komt uit: Als je het in het echte leven niet verder schopt dan barkeeper dan doe je op vakantie maar net of je een belangrijk persoon bent. Inmiddels schaft hij agenda's aan met belangrijke afspraken, laat een ploeg (medestudenten) uit Denemarken komen met fake apparatuur. Er wordt op teksten geoefend en er worden opnames gemaakt in de mooiste kledij.

Bij 'toeval' vindt Julia een filmblik waar niets in blijkt te zitten.

Na hooglopende discussie tussen Julia en Lars eist Julia dat de 'film' wordt afgemaakt, dan zal zij niets vertellen. Dat gebeurt. De laatste opnames worden gemaakt waarna Lars en zijn ploeg met de noorderzon zijn vertrokken.

Lang wordt er nog gevraagd naar het hoe en wat.

Het toerisme is enigszins teruggekomen, de bevolking wakker geschud en ook Julia heeft er weer zin in: en gaat zodra haar huisje verkocht is naar Salamanca. Ze kan daar lesgeven, er is een universiteit. Misschien een scenario schrijven over de gebeurtenissen in Calderón en misschien wel een regisseur vinden dit het wil verfilmen. Naar Salamanca: er is daar meer werk, meer te doen en de mannen zijn er langer.

Ria

*Het oog ziet alleen wat de geest
bereid is te begrijpen.*

Henri Bergson